

Petdeset let Loških razgledov

**(spomini predsednika
občine Škofja Loka
iz leta 1954)**

50 let Loških razgledov. Pol stoletja. Misli se mi vračajo v tista leta 1953 in 1954, ko smo se nekateri partizanski borci, razpršeni po Sloveniji, vrnili v Loko, da bi pomagali pri njenem razvoju. Bili smo polni samozavesti in idealizma. 22. januarja 1954 sem bil izvoljen za predsednika Ljudskega odbora mestne občine (LOMO) Škofja Loka, ki je bila takrat mestna občina s posebnimi pravicami. Takoj sem se vključil tudi v Muzejsko društvo, kjer so se zbirali znani loški intelektualci.

Pred občino so bile takrat ogromne naloge. Začeti je bilo treba z delom na urbanističnem urejanju prostora. V tem sklopu rešitev prometnega vozlišča z avtobusno postajo, tlakovanje mestnih ulic in asfaltiranje ceste proti Trati. Izgradnja med vojno porušenih mostov: Puštalskega, Lahovega in mostu proti Trati. Na pobudo arhitekta Jožeta Plečnika, ljubitelja Loke, odstranitev raznih prizidkov k mestnemu zidu in njegova obnova.

Prišle so do izraza stare ideje o arheoloških izkopavanjih na Kranclju. Ustanovitev lastnega prevozniskega avtobusnega podjetja. Obnova in ustanavljanje novih podjetij. Elre, Termike, Šeširja, Predilnice, oblačilne dejavnosti Kroj, lesne industrije, kovaštvo Reteče, Strojno podjetje, gradbeno podjetje s projektivnim birojem, napori.

Svetko Kobal, župan Občine Škofja Loka v letu 1954, ko je izšla 1. številka Loških razgledov

da se kadri, ki so delali na hladilni tehniki vrnejo v Loko in druge. Potrebno je bilo urediti kmetijsko posestvo, številna odprta komunalna vprašanja, vključno s stanovanjsko izgradnjo. Posebno poglavje je bila izgradnja gimnazije in drugih objektov šolstva. Izjemna naloga je bila, doseči izpraznitev gradu in prehod podjetja Motor v civilne roke.

V teh naporih je imelo Muzejsko društvo pomembno mesto. Predstavljalo je garancijo, da bo zgodovinskost Loke tudi v bodoče pomembna sestavina razvoja. Bilo je tudi mesto, kjer se je gojila skrita želja, da bi se muzejske zbirke iz Puštalskega gradu prenesle na Loški grad in bi tako ta dejavnost dobila nov polet. Razvoj muzejske in kulturne dejavnosti in kot krona tega izid Loških razgledov, je predstavljal svojevrsten pritisk na republiške organe, da grad izpraznijo, Motor pa predajo v civilne roke. Zato izid prve številke Loških razgledov ni nič slučajnega, temveč dejanje v sklopu skupnih naporov za razvoj Loke. V tem kontekstu je treba razumeti mojo izjavo delegaciji Muzejskega društva, ki je želela imeti finančno kritje za izdajanje Loških razgledov: **»da se bo denar za pametne stvari vedno našel«.**

Letos izide petdeseta številka Loških razgledov. Postali so del Loke in njena fotografija doma in v tujini. Nobena občina v Sloveniji se ne more ponašati s podobnim. Prav gotovo bodo Loški razgledi izhajali še nadaljnjih petdeset let, kajti težko si zamisljam, da bi katerokoli vodstvo občine prevzelo nase odgovornost za njihovo ukinitve.

Srečno in pogumno še naprej!